

Andrzej Koperski

Przemyśl, ul. Rycerska

Informator Archeologiczny : badania 14, 164-165

1980

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

żadnych śladów obiektów mieszkalno-gospodarczych. Uzyskany materiał ruchomy to jeden ułamek ceramiki, który nie pozwala na pewne datowanie. Jednakże na podstawie cech morfologicznych grodziska oraz kilku fragmentów ceramiki odkrytych w trakcie badań powierzchniowych można datować wstępnie czas użytkowania obiektu na okres przed X wiekiem.

Materiały znajdują się w PP PKZ Oddział w Lublinie.

Dokumentację przekazano WKZ w Chełmie.

PRZEMYŚL
ul. Rycerska

Muzeum Okręgowe
w Przemyślu

Badania prowadził mgr Andrzej Koperski. Finansował WKZ w Przemyślu. Piąty sezon badań. "Cmentarzysko staromadziarskie" z /X w./ i obiekty osady z okresu późnorzymskiego.

Stanowisko położone jest w dzielnicy Zasanie, na wyeksponowanym wycinku jednego ze wzgórz, po lewej stronie Sanu.

Odkryto dalsze dwa groby /nr 11,12/ stanowiące część cmentarzyska oraz 3 obiekty z osady.

Odsłonięte groby zlokalizowane były we wschodniej partii cmentarzyska. Zalegały tuż pod warstwą humusu na głębokości około 25-35 cm. Słabo zaznaczały się zarysy prostokątnych jam grobowych usytuowane na osi W-E. Szkielety ułożone były na wznak, ręce wyprostowane wzdłuż tułowia, głowa skierowana ku zachodowi. W grobie nr 11 wystąpiły dwa srebrne kabłączki skroniowe oraz nożyk żelazny; w grobie nr 12 owalny wisior z kryształu górskiego. Groby stanowią część rzędu z "cmentarzyska staromadziarskiego" z X wieku. Nie uzyskano nowych elementów datujących, uchwycono zachodnie obrzeże cmentarzyska.

W części zachodniej natrafiono natomiast na obiekty z osady w postaci kolistych jam z zawartością materiału archeologicznego. Na omówienie zasługuje obiekt 23 składający się z kolistej jamy oraz czworokątnej ziemianki o dnie nieckowatym. Ziemianka posiadała kamienne palenisko. W obiekcie wystąpiły kości zwierzęce, polepa, węgle drzewne oraz spora ilość ceramiki kuchennej w formie garnkowatej, mocno profilowane miseczki, czarki oraz fragmenty ceramiki siwej jak misy oraz ułamek dzbana, który przypuszczalnie należy wiązać z kulturą czarniachowską. Natrafiono również na szpilę z brązu, fragment glinianego przęslika, kościane szydło i wisior, a także fragment rogu i płytki rogowej ze śladami cięcia.

Obiekt można wstępnie datować na wczesną fazę okresu późnorzymskiego.

Materiały i dokumentację z badań złożono w Muzeum Okręgowym w Przemyślu.

Planuje się zakończenie badań nad cmentarzyskiem w 1981 r.

PRZEMYŚL, ul. Krasieńskiego

patrz
uzupełnienia 1979

PRZEMYŚL, ul. Rycerska

patrz
uzupełnienia 1979

PUCK - Zatoka
woj. gdańskie

Muzeum Ziemi Puckiej
w Pucku

Badania prowadził mgr Wiesław Stępień przy współudziale Ośrodka Badań i Dokumentacji Zabytków w Łodzi i Klubu Archeologii "Tryton" z Bydgoszczy. Finansował WKZ w Gdańsku. Trzeci sezon badań. Port - osada portowa /VIII-XII w. /.

Kontynuowano, w dalszym ciągu inwentaryzację dna w wyznaczonym sektorze X. Zinwentaryzowano dalszych pięć odcinków badawczych, o łącznej powierzchni 1500 m². Uzupełniają one obraz, zauważonych w poprzednich sezonach, ciągów umocnień brzegowych-portowych. W bieżącym sezonie natrafiono na większe skupiska konstrukcji hakowych, koszowych, bruki kamienne. Konstrukcja jarzmowa umocnienia nabrzeża portowego, sygnalizowana jest bardzo wyraźnie przez pionowo w dno wbite, prostokątne pale, występujące w regularnych odstępach od siebie /2,70 m/. Odstęp ten jest identyczny jak i zauważono, przy tego typu konstrukcji, która zachowała się w całości. Ślady umocnienia brzegu zauważono na odcinku prawie 80 m. W trakcie prac natrafiono na fragmenty kości zwierząt oraz na ceramikę przeważnie z X-XI wieku. Coraz częściej odnajdywano fragmenty naczyń z VIII wieku, a nawet jeden z fragmentów może być datowany na VII wiek. Należy sądzić, że niektóre z elementów konstrukcyjnych odnajdywanych na dnie, były związane z domostwami. W narożniku jednego ze skupisk elementów konstrukcyjnych natrafiono na żarno kamienne /półobrotowe/.

Badania będą kontynuowane.

PUCK-Zatoka
woj. gdańskie

patrz
uzupełnienia 1979